

Sygn. akt IV CSK 207/07

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa EW i MW
przeciwko W. SA
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 lipca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki EW
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2006 r. powódka EW powołała jako okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego „charakteru zobowiązania do zapłaty zadośćuczynienia po wezwaniu osoby zobowiązanej lub zakładu ubezpieczeń do spełnienia świadczenia, co również wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów” oraz to, że zarzucane naruszenia prawa materialnego i postępowania „są na tyle istotne, że powodują oczywistą zasadność skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) polega na sformułowaniu tego zagadnienia, ze wskazaniem przepisów, na tle których ono występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych mogących prowadzić do różnych ocen, a także argumentów przekonujących o istotności zagadnienia. Natomiast powołanie się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga określenia, jakie przepisy wymagają wykładni, z przedstawieniem, na czym polegają poważne wątpliwości, które one wywołują, lub rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów. Konfrontacja treści wniosku skarżącej z tymi wymaganiami prowadzi do jednoznacznej konkluzji, że w skardze brak jest uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Stwierdzenie to odnosi się także do powołania się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), gdyż nie może być uznane za uzasadnienie tej przesłanki wyrażenie przez stronę skarżącą przekonania o tym, że zarzuty skierowane przeciwko zaskarżonemu orzeczeniu są „na tyle istotne”, że czynią skargę oczywiście uzasadnioną.

Brak w skardze kasacyjnej odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania jest brakiem nieusuwalnym, powodującym odrzucenie skargi wprost (por. postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006/4/75). Uzasadniało to odrzucenie skargi powódki, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.